

Et Provstevalg i Sokkelunds Herred 1805.

Ved **Holger Fr. Rørdam.**

Efterfølgende lille Brevsamling giver os et ret karakteristisk Indblik i den urbane Tone, som herskede blandt Embedsbrødre i den gejstlige Stand i vore Bedsteforældres Tid, og leder os til den Slutning, at hvis hin Tid har haft sine Skrøbeligheder, som den ganske vist havde, saa har den ogsaa haft sine Lyssider, som sete gennem Mindets Slør vække en Stemning hos os, hvis Grundtone er den Pietet, som vi altid maa ønske fuldt ud kan herske i Forholdet mellem den yngre Slægt og den ældre, mellem de unge, som ere tilbøjelige til at fælde en rask og afvejende Dom, og de gamle, som i Livets Skole have lært at dømme mildt og at haabe det bedste. — Brevene findes i Sokkelunds og Smørum Herreders Provstearkiv, og Hr. Provst Koch har velvillig givet mig Lejlighed til at tage Afskrifter af dem. — Det kunde endnu bemærkes, at med Sokkelunds Herreds Provsti var ved kgl. Reskript af 8de Juni 1804 efter Forestilling fra Provst H. J. C. Høegh gjort den Forandring, at Sognene paa Amager vare skilte derfra og henlagte under Holmens Provsti. Nærværende Provstevalg var det sidste i Sokkelunds Herred; thi da ved Forordn. 5. Decbr. 1806 Amtsprovste-Institutionen indførtes, ophørte Præsternes fri Valg af Provst.

1.

Velædle, Velærværdige, Høylærde

Herres Pastores! Elskelige Brødre!

Jeg har ved Skrivelse fra Hr. Pastor Rønne¹⁾ af 10de Dec., som først i Dag er kommet mig tilhænde, med den inderligste Bedrøvelse erfaret vor hæderfulde og høystfortiente Provst Høeghs dødelige Afgang i Aftes Kl. 10.

Intet Dødsfald har i lang Tid smertet mig saa bitterligen. Den ædle, vise, retsindige Mand var mig i mangt et Tilfælde en troefast Raadgiver og Medbielper. Han var et Mønster for os alle paa redebon Tienstvillighed, forstandig Virksomhed, oprigtig Gavnelyst og sandt præsteligt Væsen. Hans Siæl fryder sig hos Gud og sin Forløser. Hans Minde lever i Danmarks fierneste Fremtid²⁾. Dog! jeg bør ikke formere de kiære Brødres Sorg — den er alligevel væmodsfuld og rørende.

Men Herredets Anliggender udkræve et nyt og hastigt Provste-Valg. De kiære Brødre vilde altsaa behageligst, i Overensstemmelse med Reskriptet af 23 Dec. 1740, enhver for sig indsende mig sit Votum under Forsegling, hvorefter jeg skal have den Ære at tilkiendegive, hvorledes Valget per plurima Vota er udfaldet.

Da Velædle og Velærværdige Hr. Pastor Rønne boer Gjentofte nærmest, har altsaa Provste-Archivet i Nærheden, og har i seneste Tiid gaaet den Salige Afdøde under sin Sygdom til Haande, saa har jeg anmodet ham om, at vilde forestaae Provstiets Forretninger, som Interims-Provst, indtil de kiære Brødre have bestemt, hvo der skal være ordentlig Provst efter vor uforglemmelige Provst

¹⁾ Bone Falch Rønne, Sognepræst i Lyngby.

²⁾ Hans Jørgen Christian Høegh (Broder til Statsmintster Ove Høegh Guldberg), Sognepræst i Gjentofte, indlagde sig navnlig blivende Fortjenester af det danske Landvæsen, til hvis Opkomst han ved Skrifter og Exempel bidrog meget.

Høegh, hvis Fodspor enhver rettænkende og værdig Mand glæder sig ved at kunde betræde.

Under de bedste Velsignelses-Ønsker forbliver jeg stedse med al Høragtelse og Hengivenhed

Deres Velædle Velærværdigheders

Samtlige Herrer Pastorers

Kiøbenhavn

og elskelige Brøders

d. 11 Dec. 1805.

Tienstærbødige Tiener

Nic. Edinger Balle.

Til S. T. De Herrer Pastorer i Sochelunds-Herred.

Paategnet: Vidi Liebenberg.

Ankom den 16 Decemb. Kl. 1 og afgik strax fra F. Westergaard.

2.

Velædle, Velærværdige, Høylærde

Herrer Pastorer! Elskeligste Herrer Brødre!

Ved Stemmernes Fleerhed er Sognepræsten til Gladsaxe og Herløw, Velædle, Velærværdige og Høylærde Hr. Jens Winther Bentzon, udkaaret til Provst over Sochelunds Herred i vor uforglemmelige Hr. Provst Høeghs Sted, hvis blide Fodspor den værdige og retskafne Hr. Provst Bentzon sikkerligen vil betræde. Jeg ønsker derfor af gandske Hierte de kiære Brødre tilligemed mig selv ret meget til Lykke med dette gode Valg, forvisset om, at vi med fælleds Høragtelse og Kierlighed ville bestræbe os for at lette ham sine tunge Byrder, som for en Provst nu omstunder ikke mindre end for Biskoppen, og for enhver Præst i sin Kreds, ideligen formeres.

Forbemeldte Hr. Provst Bentzon tiltræder da strax alle Provstiets Forretninger i Sochelunds-Herred, som virkelig Provst, og tager det Heele under sin Bestyrelse.

Dersom Gud forunder mig Helbred og Liv, faaer jeg den Ære og Glæde, ved næstkommende St. Hanslandemode

at indvie denne min mange-aarige Ven og Broder, fra vor første Akademiske Studerings-Løb indtil denne Time, i Roeskilde Domkirke. Mandens Lærdom, Veltalenhed og nidkiere Sandheds-Kierlighed har stedse tilvundet ham velfortient Yndest, Roes og Bifald ¹⁾.

Under de beste Velsignelses Ønsker forbliver jeg stedse med al Høiyagtelse og Hengivenhed

Deres Velædle Velærværdigheders
Kiøbenhavn De Samtlige kiære Brøders
d. 20. Dec. 1805. Tienstærbødige Tiener
Nic. Edinger Balle.

Til S. T. De Herrer Pastorer i Sochelunds-Herred.

3.

Velædle, Velærværdige, Høylærde

Hr. Provst!

Med sand Fornøjelse har jeg den Ære, kiære Hr. Broder! at hilse Dig med denne Værdigheds Titel, som er meget hæderlig, uagtet den tillige har sine store Byrder. Du vil ikke forsage, men som Mand, der altid har viist sig standhaftig, gaae din Bestemmelse i Møde med Friemodighed og Haab til Guds naaderige Varetægt. Indlagte Brev til Herredsbrødrene (o: Nr. 2) maatte behageligst sendes omkring.

Jeg tænker, at Du strax har at melde hos Amtmanden, at Du er rede, naar han vil, til at tage Deel med i Forsøg paa nye Tiende-Accord, hvor samme endnu finder Sted.

Ligeledes vil det være fornødent, at Du snarest muligt indsender Beregning over Kaldets Indtægter og Udgifter med Hensyn til Seminarii Fond, hvormeget dertil kunde udredes, uden at Kaldet dermed formeget bebyrdes.

¹⁾ Han havde tidligere været resid. Kapellan ved Frue Kirke i Kiøbenhavn og havde taget ikke saa lille Del i den Tids theologiske og kirkelige Forhandlinger, nærmest fra samme Stade som Balle.

Jeg bevidner Dig min fuldeste Tillid, og skal efter svage Evne troeligen medvirke til fælleds Maal. Gud vel-signe Dig og Dine! Jeg forbliver med uindskrænket Høragtelse og Hengivenhed

Velædle Velærværdige Høylærde

Hr. Provstens,

Kiøbenhavn
20 Dec. 1805.

Elskeligste Hr. Broders
Tienstærbødige Tiener
Nic. Edinger Balle.

Til S. T. Hr. Provst Bentzon.

4.

Ærbødigt Promemoria!

Hvad jeg ikke ønskede, men endog frygtede for, er skeet. Indlagte, som vor høitelskede Biskop havde indsluttet i et broderligt Brev til mig for at omsendes til mine Herredsvenner, viser min Udnævnelse til Provste-Embedet. Allerede paa min Sal. Formands Begravelsesdag yttrede jeg, efter given Anledning af Biskoppen, mine Betænkeligheder mod Provstiets Modtagelse, ifald Lodden skulde træffe mig; men det gik, som jeg formodede, saa hans overtalende Blidhed seirede over alle mine Indvendinger og Udflugter. Jeg maa da underkaste mig ny Embedsbyrder og jeg gjør det ikke uden inderlig Følelse. Gud kiender mit Hierte, og veed, at der ikke vil savnes hos mig Flid og Redelighed. Til hans Forsyn har jeg derfor den Tillid, at Styrke skal skjænkes mig i min Svaghed. Mine agtværdige Herredsbrødre giver jeg herved det hellige Løfte, at jeg troligen vil træde i min Salig Formands værdige Fodspor, hvorimod jeg forsikrer mig om hos enhver at nyde samme blide Modtagelse og kjærlige Omgang, som han hos alle var saa vant til; ligesom jeg og herved udbeder mig mine Venners broderlige Tilrettevisning, hvor eller naar jeg som Menneske maatte

feile, samt enhvers gode Raad og Veiledning, hvor de maatte behøves. Give Gud, at det Enigheds og Venskabs Baand, som hidtil har omslynget vort lille Herred, maa vorde uopløseligt! Give Gud, at det Aar, i hvilket vi om faa Dage indtræde, maa tillige med de følgende, som skal opleves, for enhver af mine Brødre vorde rigt paa Vel-signelse! Bærer mig, bedste Venner! med Deres Yndest, saasandt som jeg paa min Side vil bestræbe mig for at blive den værdig! Beder for mig til den Høyeste om Kraft i min Skrøbelighed! Mit Hjerte skal igjen bede for enhver af dem, at Lyksalighed maa følge Dem ved ethvert Fjed, De skal gjøre paa Livets Bane.

Næst at anbefale mig mine Embedsbrødres Venskab og overbærende Kjærlighed, maa jeg gribe denne Leilighed til at bestemme Touren, hvori der for de følgende 4 Uger skal forrettes Kirketieneste i Gjentofte Kirke. Jeg veed med Vished, at det baade i Salig Stiftsprovst Basts og siden i vor tabte Salig Provst Høeghs Tid har været Praxis, at de Herredsbrødre, som ikkun havde een Kirke, fik dobbelt Tour imod os, der havde Annex, fordi det maatte falde hine mindre byrdefuldt end disse, at besørge Gudstienesten i enhver Vacance. Paa denne Grund vover jeg at fastsætte følgende:

Hr. Mag: Bach prædiker Søndagen efter Nytaar.

Atter Hr. Mag: Bach prædiker 1ste Søndag efter Helligtrekongersdag.

Hr. Pastor Rønne prædiker 2^{den} Søndag efter Helligtrekongersdag.

Herved er da de 6 Uger besørgede, og skulle da i min Tid flere Vacancer indtræffe, begynder Touren fra Præsten i Brønshøj, efterdi Hr. Rønne i forrige Omgang havde dobbelt Tour. Skulle nogen af de nævnte Herredsbrødre troe sig fornærmet ved denne Ansætning, tilbyder jeg mig for denne Gang at tage hans Tour, naar det i

Tide tilmeldes mig, hvorved jeg ærbødigst haaber al Fornærmelse forebygget ¹⁾).

Af min Ven Hr. Pastor Rønne ønsker jeg mig ved et Par Ord underrettet om: hvor Protokollerne og Provste-Archivet kan afhentes, og ifald alt er i Lyngby, til hvilken Tid Udleveringen er ham beleiligst. Atter anbefaler jeg mig mine Brødres Godhed og Velvillie, og henlever under de bedste Velsignelses Ønsker over dem og kiære Familier

Deres

ærbødigste og evig hengivne

Gladsaxe

Ven, Broder og Tiener,

d. 23 Decembr. 1805.

J. W. Bentzon.

Til Deres Velædle Velærværdigheder

Hr. Mag. Bach ²⁾ i Søllerød,

Hr. Pastor Rønne i Lyngbye,

Hr. Pastor Westergaard i Brønshøj, og Høiærværdige

Hr. Slotspræst Liebenberg paa Friderichsberg.

(Brevet har Circulærpaategninger af de nævnte Præster).

5.

Ærbødigst pr. m.

Jeg lykønsker af Hjertet Dem, gode Hr. Provst, og tilbeder Dem Kraft og Styrke af Gud, til at bære forøgede Embeds-Byrder, der vist ikke ere ubetydelige — og, som jeg ærligt vil tilstaae, at jeg ikke bidrog til at lægge paa en ældre Mands Skuldre. Selv vilde jeg, som yngre, ikke have ønsket mig den; Der er saare liden Løn for meget Arbejde, mange Rejser og Ubehageligheder — og det paa

¹⁾ I en senere Omgangsskrivelse (dat. 29. Decbr. 1805) retter Provst Bentzon den Fejl, at han i ovenstaaende Skrivelse kun havde ansat Vacancetjeneste for 6, istedenfor for 12 Uger, i Henhold til Reskriptet af 6. Febr. 1789.

²⁾ Tidligere resid. Kapellan ved Frue Kirke i Aalborg; jfr. Ny kirkehist. Saml. VI, 612—3.

en Tid, da Præste-Embedet allene medfører næsten Alt, hvad en Mand kan bestride.

Imidlertid, da De, Højtærede, er valgt og har givet efter for vor inderligen elskede Biskops Ønsker, saa gratulerer jeg os alle i Herredet; thi for os Andre er det altid ønskeligt at have en ældre og erfarnere Provst at ty til, der vi søge Raad ved en eller anden Lejlighed. — Vor Kjerlighed og Hengivenhed være Dem da Erstatning for det, som ellers mangler i passende Belønning.

Provste-Archivet er endnu i vor uforglemmelige Vens Boe. Jeg har blot hjulpet til at lægge det i Orden — og da jeg veed nogenledes Besked dermed, skal jeg beredvilligen møde i Gientofte, hvad Dag den gode Hr. Provst dertil bestemmer efter d. 2 Jan. Kl. 12 eftm.; thi til den Tid har jeg hver Dag besat med Forretninger. — Didhen skal jeg da og bringe Skifte-Protocollen, som jeg, ad interim, havde modtaget. — Futteralet til den har jeg ej faaet, derfor sendte jeg den ikke til Hest i Dag, haabende, at dens Brug ikke skulde gøres fornøden før Samlingen.

Alle Papirerne, som henhøre til Oberformynderiet, ere endnu ey reviderede eller lagte i Orden. Dersom Samling i Gientofte kan skee tidlig efter en Middag, kunde man mueligt faae alt i Rigtighed. Et Par Ord, som bestemme Dag og Tid, om De vil, at jeg skal møde, udbedes.

Lyngbye d. 24 Dcbr. 1805.

Ærbødigst

B. F. Rønne.

S. T. Hr. Provst Bentzen i Gladsaxe.

Embeds-Sag med Expresse.

6.

Velædle Velærværdige

Høystærede Her Provst!

I Anledning af Deres Velædle Velærværdigheds Udnævnelse til Provst giver jeg mig herved den Ære af

redeligt Hierte at lykønske og bevidne min oprigtige Fornøielse derover, forsikret om, at det Venskab, som saa længe har forenet os og hvorpaa jeg har modtaget saa umiskjendelige Prøver, herved vil bestyrkes og forøges.

Næst at tilønske et lyksaligt Nytaar for Dem og gandske dyrebare Familie og formelde de beste Hilsener fra min Kone, har jeg den Ære med sand Høiyagtelse at være

Deres Velødle Velærværdigheds

Brønshøj den 27.

ærbødigste tiener

Dec. 1805.

F. Westergaard.

Velødle Velærværdige Høylærde Her Provst Bentzon, Gladsaxe.

7.

Høistærede, værdige Hr. Provst!

Det glæder mig usigeligen at kunne lykønske som min Herredsprovst den Mand, der ved sin blide og omhyggelige Religionsundervisning var min Ungdoms Velgiører, der gjorde Jesu Forløsning vigtig for mit unge Hierte, og med Bøn og Velsignelse indviede mig i vort christelige Samfund. Vær forvisset om, ædle og værdige Mand, at ingen af vore Herredsbrødre kan med oprigtigere Sindelav sige Dem velkommen paa denne Hæderspost, hvor ingen værdigere end De kunde træde i vor ufor-glemmelige, tabte Vens Sted. Det var mig en overraskende og uventet Glæde at modtage vor fortreffelige Biskops Skrivelse derom, thi saa aldeles mit Hiertes Stemme var for Dem, saa torde jeg dog ikke smigre mig med, at see mit Ønske opfyldt, da det forekom mig ubilligt, nu at forøge Deres Arbeide med en ny og svar Byrde, som jeg troede det mere passende at paalægge en Yngre. Men jo mindre jeg havde næret det Haab, at faa min Ungdoms kiære Lærer og Skriftefader til min nærmeste geistlige Foresatte, med des større Glæde erfarede jeg, at Deres

Varme for den gode Sag, og Deres ædle Gavnelyst har seiret over alle Hensyn til de dermed forbundne Besværligheder. Gud velsigne Dem derfor, og give Dem Kraft til, i mange lykkelige Aar at forestaa vort Herreds Anliggender! Deres veiledende Raad skulle stedse blive mig dyrebare, og Deres vedvarende Bifald skal være et saare vigtigt Maal for mine Bestræbelser.

Snart haaber jeg at have den Ære af Hr. Provstens personlige Nærværelse, da Proclama i afg. Skolelærer Drejers Bo udløber, om jeg ikke feiler i næste Maaned, og dette ringe Stervboe da ventelig snart kan blive sluttet¹⁾. Maaskee gode Hr. Provst da til samme Gang vilde behage at bestemme Syn over min Præstegaard, thi den paa-kommende uheldige Sygdom hindrede vor salige Ven fra at faa Syn taget for indeværende Aar.

Tillad, værdige Mand! at jeg ærbødigt anbefaler mig i Deres stedsevarende Yndest og Venskab, henværende

Frederichsberg	Høistærede Hr. Provstens
den 27 Dec. 1805.	ærbødigt og oprigtigt hen-
	givne Tiener og Ven,
	Liebenberg.

Velædle, Velærværdige, Høilærde Hr. J. W. Bentzon,
Provst i Sochelunds Herred og Sognepræst til Gladsaxe,
à Gladsaxe.

8.

(Efter at have omtalt nogle Circulærsager fortsætter Provsten saaledes): Mine Visitatspenge og Viaticum forslaae ikke til at udrede Landemodsreisernes Bekostninger, hvilket fornemmelig har sin Grund deri, at min ædle Formand har tillagt Bogholder Strøm for hver Landemods-

¹⁾ Det vil erindres, at Provsterne den Gang endnu vare Skifteforvaltere i de under Gejstligheden sorterende Personers Dødsboer.

act 5^{dr}, altsaa aarlig 10^{dr}. Dette er rigtignok for meget, da ingen af de andre Provster er saa gavmild, og desuagtet fordeles denne Omkostning paa Herredsbrødrene, fordi disse have samme Nytte af Acterne som Provsten. Jeg undseer mig ved at afkorte Hr. Strøm noget af det, der i en Række af Aar er ham for Sochelunds Herred udbetalt; men i lige saa stor Undseelse foreslaaer jeg mine Herrer Brødre at dele Byrden med mig. Det beroer paa enhver at samtykke eller forkaste mit Forslag; men jeg bærer langt hellere denne Byrde eene, end jeg af nogen vilde miskjendes som egennyttig, da min Samvittighed frikjender mig for denne Last. I al Fald bliver jeg baade den afslaaende og bifaldende Vens

oprigtigst hengivne

Gl. d. 9 Octobr. 1806.

Ven og Tiener

J. W. Bentzon.

Med Fornøjelse bidrager ieg efter Repartition min Andeel som ved Portofølliens næste Omsendelse skal blive remitteret og for Fremtiden maaskee kunde lægges til enhvers viaticum og sendes med Landemods Expenserne.

Søllerød d. 10 Octob. 1806.

N. U. Bach.

Forslaget er, efter mit Tykke, saare billigt, og mod Billighed har jeg aldrig noget at erindre. Jeg har endog selv proponeret den Sl. Provst Høegh at giøre, hvad nu er skeet, og venter min nuværende Hr. Provsts nærmere Forslag om Repartitionen. — D. ut supra. B. F. Rønne.

Ganske af samme Mening.

Høegh.

I Her Provstens Forslag er jeg ganske enig. Circulairet ankom 16, afgik 17de October fra F. Westergaard. De Oeconomiske Annaler for Februar og Marts dette Aar følge til Her Slotspræst Liebenberg.

Imod Hr. Provstens Forslag har jeg intet at erindre. Annalerne for Febr. og Mart. h. a. medfølge

tilbage. Circulairet ankom d. 18de og afgaaer den 20de
Oct. fra Liebenberg.

9.

(Efter at have omtalt nogle Circulærsager fortsætter Provsten saaledes): Jeg bedrog mig ikke i mine Tanker om den Eenighed, som vilde yttres af mine Hrr. Venner, i at bidrage til Landemodsacternes aarlige Betaling uden Afkortning for den værdige Bogholder Strøm. Jeg formodede Reglen fulgt: Quod uni grave, junctis viris viribusque leve fit onus; men Paategningerne vise, at mine Hrr. Brødre ville gøre mere, end jeg har tænkt paa, hvorfor det maa tillades mig at forklare mig med større Bestemthed.

Jeg sigtede med mit Forslag kun til Fremtiden, om vi endnu i nogle Aar skulle leve sammen, hvoraf følger, at der for dette Aars tvende allerede forbigangne Landemoder ingen Repartition skeer. Hvad der er udgivet, er ogsaa af mig glemt, og bør ikke komme mine Venner til Udgivt. Enhver ny Plan bør allene have Hensyn til den kommende Tid.

Jeg tænkte ikke heller paa nogen lige Fordeling imellem os; thi har min gode Formand i nogle Aar eene baaret den hele Byrde, maatte jeg findes ubillig, naar jeg ikke i det mindste vilde bære den halve. Altsaa betaler jeg Acterne til det eene af de aarlige Landemoder, hvorimod de Hrr. Brødre afholde, efter deres gode Paategning, denne Bekostning til det andet, hvilket da blev for enhver 1de aarlig, som kunde følge med de øvrige Expenser enten til St. Hans's eller Dionysij Landemode, hvorom jeg ønsker mine Venner ville forene sig.

Har jeg hos enhver fundet saa stor og broderlig Beredvillighed i det Større, tør jeg ikke ved at tvivle om den i det foreslagne Mindre; og undlader ikke ved denne Lejlighed at yttre min Taknemmelighed for det i Paategningerne udviste Brodersind, og min Glæde over at have

faaet en Plads blandt saadanne Brødre. Et Gode, som desværre ikke enhver Provst kan rose sig af.

Gladsaxe den 28de Octobr. 1806.

Ærbødigst

J. W. Bentzon.

(Herefter følge Præsternes Circulærpaategninger).

10.

Herved har jeg den Ære at sende:

1. Brev fra Biskoppen om Provst Hammonds Beskikkelse til Amts-Provstiet.

2. — — — — —

Jeg tager herved som Provst Afsked fra mine Herrer Brødre, da jeg ikke vil tjene som Medhjælper for Amtsprovsten. Jeg haaber desuagtet for Fremtiden at blive bæret med det samme Venskab, som hidtil har havt Sted imellem os, og som saameget har lettet mig Provste-Embedets Byrder. Værer, mine bedste Venner! inderligst takkede for den korte Tid, i hvilken vi stode i det nu opløste Forhold til hverandre! Vil den gode Gud gjøre imod enhver af Dem, hvad mit Hjerte under og ønsker Dem, skal intet fattes Dem i sandt Velgaaende.

Gladsaxe d. 2^{den} Januarii 1808.

Ærbødigst

J. W. Bentzon.

Den samme Taksigelse, som vores værdige Provst Bentzon saa venskabeligen har ydet sit Herreds Præster, kan jeg ikke andet end i højeste Maade føle mig forpligtet til at yde tilbage. Hvo der først har været Præst i Strø Herred ¹⁾ og siden i Sochelunds, skjønner dobbelt paa saa

¹⁾ Rønne havde været Præst i Tjæreby i Strø Hrd., inden han kom til Lyngby. Hans Provst i Strø Hrd. havde været den bekjendte eller berygtede Henrik Ussing i L. Lyndby eller Ølsted.

venskabelig Behandling, der stedse var fri for al Chicane og saaledes som den sømmer Mænd, der indbyrdes elske og agte hinanden. Lyngbye d. 5te Jan. 1808.

B. F. Rønne.

(Præsterne Bach i Søllerød, Høegh i Gjentofte og Westergaard i Brønshøj slutte sig i varme Udtryk til denne Taksigelse. Præsten paa Frederiksberg skriver):

Med saare ublide Følelser seer jeg en Forbindelse opløst, der gav mig Adgang til min brave Ungdomslærers nøiere og fortroligere Omgang. Modtag, ædle og retskafne Mand! mit Hjertes varmeste Tak for de mange umiskienkelige Venskabs og Tillids Beviiser, hvilke De, som min nærmeste og elskede Foresatte, har bæret og glædet mig med! Forsynet vilde ikke opfylde mit Ønske om, at Deres, længe befrygtede, Fratrædelse fra Sochelunds Herreds Provste-Embedet, og min, længe attraaede, fra Sochelunds Herreds Præsteskab — maatte skee paa en og samme Tid. Min Trøst er, at Deres Venskab ogsaa for Fremtiden vil vedblive at give mig Opmuntring og Vejledning under de Ubehageligheder, som dels ere uadskillige fra min nærværende Stilling, dels muligen — ja rimeligen — kunne forestaae i de kommende Dage og i de nye Forbindelser ¹⁾).

Friderichsberg d. 16 Jan. 1808.

Ærbødigst
Liebenberg.

¹⁾ Liebenberg blev 1810 Hofpræst, senere tillige kgl. Confessionarius († 1828).
